

Дело C-791/18**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

17 декември 2018 г.

Запитваща юрисдикция:

Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

14 декември 2018 г.

Жалбоподател в касационното производство:

Stichting Schoonzicht

Друга страна в производството: Staatssecretaris van Financiën**Предмет на главното производство**

Главното производство се отнася до приспадането на дължимия от Stichting Schoonzicht във връзка с построяването на многофамилна жилищна сграда данък върху добавената стойност. По-конкретно се разглежда въпросът дали корекцията на първоначалното приспадане на данъка може да се направи наведнъж, когато при първото използване на сградата се установи, че приспадането се различава от това, на което Stichting Schoonzicht е имало право.

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

Запитването по член 267 ДФЕС се отнася до въпроса дали предвидената в нидерландското право във връзка с първоначалното приспадане на данъка, „корекция, която се прави наведнъж“ противоречи на процедурата за корекция съгласно правото на Съюза, при която корекцията се разпределя за определен период от време.

Преюдициални въпроси

- 1) Допускат ли членове 184—187 от Директивата за ДДС от 2006 г. национална разпоредба за корекция в случаите на дълготрайни активи, която предвижда корекцията да се разпределя за период от повече години, като в годината на първото използване, която същевременно е първата година за корекция, цялата сума на първоначалното приспадане на данъка за този дълготраен актив трябва да се коригира наведнъж, ако при първото използване се установи, че първоначалното приспадане на данъка се отклонява от приспадането, на което данъчнозадълженото лице има право въз основа на действителното използване на дълготрайния актив?

При утвърдителен отговор на първия въпрос:

- 2) Трябва ли член 189, буква б) или буква в) от Директивата за ДДС от 2006 г. да се тълкува в смисъл, че посочената в първия въпрос корекция на първоначалното приспадане на данъка, която се прави наведнъж в първата година от периода за корекция, представлява мярка, която Нидерландия може да вземе за целите на прилагането на член 187 от Директивата за ДДС от 2006 г.?

Релевантни разпоредби от правото на Съюза

Член 184—187 и член 189 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (наричана по-нататък: „Директивата за ДДС от 2006 г.“).

Релевантни разпоредби на националното право

Член 15, параграф 4 от Wet op de omzetbelasting 1968 (Закона за данъка върху оборота, наричан по-нататък: „ОВ“) и членове 12 и 13 от Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968 (Правилник за прилагането на Закона за данъка върху оборота от 1968 г.).

Кратко изложение на фактите и на главното производство

- 1 Stichting Schoonzicht (Фондация Schoonzicht, наричана по-нататък: „касаторът“) построява върху собствен парцел многофамилна жилищна сграда със седем жилища, която е завършена юли 2014 г. Тъй като първоначално сградата е била предназначена за облагаеми сделки, касаторът приспада в пълен размер начисления за тази доставка данък върху добавената стойност. На 1 август 2014 г. отдава под наем четири жилища при освобождаване от данък върху добавената стойност. Поради това

първоначалното приспадане на данъка е коригирано съгласно член 15, параграф 4 от ОВ, така че след това все още дължи за жилищата съответната за третото тримесечие на 2014 г. част от данъка върху добавената стойност в размер на 79 587 EUR. Касаторът плаща тази посочена в декларациите му сума.

- 2 Касаторът обжалва по административен ред извършеното съгласно декларацията плащане. Според него при дълготрайните активи корекцията на цялото първоначално приспадане на данъка към момента на първото използване на дълготрайния актив, както е предвидено в член 15, параграф 4 от ОВ, противоречи на член 187 от Директивата за ДДС от 2006 г. Inspecteur van de Belastingdienst (данъчният инспектор) отхвърля жалбата. Касаторът обжалва това решение пред Rechtbank Noord-Holland (Районен съд на провинция Северна Холандия). Rechtbank приема жалбата за неоснователна, поради което касаторът обжалва пред Gerechtshof Amsterdam (Апелативен съд Амстердам, наричан по-нататък: „Gerechtshof“). Този съд приема, че разпоредбата на член 15, параграф 4 от ОВ остава в границите на Директивата за ДДС от 2006 г. и съответно приема жалбата за неоснователна.
- 3 Касаторът подава срещу решението на Gerechtshof касационна жалба пред Hoge Raad der Nederlanden (Върховният съд на Нидерландия, наричан по-нататък: „Hoge Raad“). Той приема, че пред Съда на Европейския съюз (наричан по-нататък: „Съдът“) следва да се поставят преюдициални въпроси.

Основни доводи на страните в главното производство

- 4 Касаторът поддържа в главното производство доводите си пред Gerechtshof, че корекцията на първоначалното приспадане на данъка, която трябва да се направи наведнъж при първото използване на дълготрайния актив противоречи на член 187 от Директивата за ДДС от 2006 г. Правилото за корекция по член 187 от Директивата за ДДС от 2006 г. всъщност следва да се разглежда изолирано, независимо от разпоредбите на членове 184 и 185 и поради това независимо и от подробните правила, които държавите членки определят съгласно член 186 за прилагането на членове 184 и 185. В случая става въпрос за специална разпоредба за дълготрайните активи, която изключва общите разпоредби на членове 184 и 185. Корекция на цялата първоначално определена сума за приспадане, която трябва да се направи наведнъж, както се предвижда в членове 184 и 185, няма никакво място при първото използване на дълготрайните активи. Напротив, корекцията на първоначалното приспадане на данъка при дълготрайните активи съгласно член 187 задължително трябва да се разпредели за повече години. В края на всяка година за корекция, може да се коригира само съответна дробна част от първоначалното приспадане на данъка. Тъй като нидерландското право

предвижда корекцията да се разпредели за период от десет години, в настоящия случай става въпрос за една десета.

- 5 С жалбата се оспорва констатацията на *Gerechtshof*, че разпоредбата за корекция на член 15, параграф 4 от ОВ е в границите на Директивата за ДДС от 2006 г. Според този съд нидерландският законодател се е възползвал от предоставената на държавите членки възможност по член 189, буква б) от Директивата за ДДС от 2006 г. да посочи сумата на данъка върху добавената стойност, която следва да се вземе предвид за корекцията. Корекцията, която следва да се направи наведнъж съгласно член 15, параграф 4 от ОВ следва да се счита за „предварителна корекция на приспадането“, за което Директивата за ДДС от 2006 г. не съдържа никаква разпоредба. Тази директива допуска подобна корекция, тъй като резултатът от нея, с оглед на последващия период за корекция, не противоречи на принципа на данъчен неутралитет и/или на принципа на пропорционалност.

Кратко изложение на мотивите за преюдициалното запитване

- 6 Според *Hoge Raad* становището на касатора може да намери опора в текста на член 187 от Директивата за ДДС от 2006 г., който в действителност може да се тълкува в смисъл, че корекцията за период от десет години може да се отнася първата година само до една десета от начисления върху дълготрайния актив данък върху добавената стойност. Освен това този текст не поражда никакво съмнение, че член 187 е императивен, от което може да се заключи, че държавите членки нямат свободата да се отклоняват от тази разпоредба.
- 7 Срещу становището на касатора може да се посочи, че правилото за корекция на член 187 от Директивата за ДДС от 2006 г. може да се разглежда и като допълваща разпоредба, която следва да се тълкува във връзка с членове 184—186. В това отношение *Hoge Raad* посочва, че корекцията като цяло и разпределението ѝ за определен период при дълготрайните активи целят да увеличат точността на приспадането на данъка и така да гарантират неутралитет от гледна точка на данъчната тежест. Според *Hoge Raad* тези цели изглежда допускат национална разпоредба за корекция, съгласно която цялото първоначално приспадане на данъка се коригира при първото ползване на дълготрайния актив.
- 8 *Hoge Raad* добавя, че за разпределената за определен период корекция е присъщо да възникнат различия или в началото на периода за корекция или през този период. Когато, както в случая, е налице първата хипотеза, ако приспадането на данъка не се коригира наведнъж, може да възникне финансово предимство за касатора. Обратното, този подход би довел до финансова неизгода за данъчнозадължено лице, което за разлика от касатора, при придобиването на дълготраен актив не е приспаднал данъка, който обаче, както се установява едва при първото използване, има право на

пълно приспадане. Този подход няма да бъде в съответствие с посочените цели за точно приспадане и неутралитет от гледна точка на данъчната тежест.

- 9 Нидерландската разпоредба за корекцията приема момента на първото използване като релевантен за преценката момент. Ако се установи, че действителното използване към този момент се отклонява от първоначално предвиденото, приспадането се коригира наведнъж. Според Hoge Raad тук не е налице забранен от правото на Съюза режим с окончателна, извършена наведнъж корекция, тъй като при промяна на предназначението в някоя от следващите години за корекция след това се прави съответна корекция на приспадането.
- 10 Тази разпоредба изглежда постига по-добре целта на режима на корекция. Оттук Hoge Raad прави извода, че е подходящо член 187 от Директивата за ДДС от 2006 г. да не се разглежда изолирано, а във връзка с членове 184—186, и съответно да се тълкува в смисъл, че допуска нидерландската разпоредба за корекция. Тъй като обаче не отпада всякакво основателно съмнение, че това е подходящото тълкуване, Hoge Raad поставя първия въпрос.
- 11 В случай че отговорът на първия въпрос е утвърдителен се поставя вторият въпрос дали нидерландската „корекция, която се прави наведнъж“ е допустима като мярка, с която се посочва сумата на данъка върху добавената стойност, която трябва да се вземе предвид за корекцията по смисъла на член 189, буква б) от Директивата за ДДС от 2006 г. Ако случаят не е такъв остава неясно дали тя е допустима съгласно член 189, буква в). При това се поставя най-напред въпросът дали корекция без тази мярка би довела до неправомерно предимство на касатора. Ако това е така се поставя въпросът дали предвидената „корекция, която се прави наведнъж“ може да се разглежда като мярка, която може да предотврати това. Тъй като тълкуването на тази разпоредба не е несъмнено и Съдът все още не е имал възможността да тълкува член 189, букви б) и в) от Директивата за ДДС от 2006 г., Hoge Raad поставя втория въпрос.